

[Jens Frandsen.]

lerne i denne sidste sætning, der bekræfter, at også med den seneste tilføjelse til det oprindelige forslag af sætningen: „eller et timetal svarende til en tredjedel af den for området gældende arbejdstidsnorm“, vil der opstå en række tvivlstilfælde.

Af undervisningsministerens redegørelse fremgår det, at der ved overenskomst eller regulativ er sikret disse grupper ansættelsesvilkår, der er lig med tjenestemandsansættelse eller funktionæransættelse på områder, hvor det efter arbejdets karakter vil findes rimeligt, og hvor det ganske naturligt falder ind under dette. Som det siges i betænkningen, finder jeg det ønskeligt og opfordrer gerne regeringen til at have opmærksomheden henvendt på, at hvor særlige grunde ikke taler imod det, må ansættelsen ikke være dårligere end efter funktionærlovens bestemmelser.

Ud fra disse betragtninger må jeg afvise dette ændringsforslag, idet jeg føjer til, at princippet om, at det må være arbejdets art og karakter og ikke arbejdsstedet, der er bestemmende for begrebets omfang, herved fastholdes.

Med hensyn til de under sømandsloven hørende funktionærer skal jeg henvise til det, der står i betænkningen. Jeg finder ligeledes som hr. Simonsen, da denne kommissionsbetænkning står umiddelbart foran sin fremkomst, at det ville være underligt, om vi lige forud herfor ville vedtage disse bestemmelser, som vedrører funktionærlovens § 2, der behandles i denne kommission i sammenhæng med en række andre spørgsmål. Jeg mener, at det er ganske rimeligt og rigtigt, at vi afventer denne kommissions betænkning.

Samtidig vil jeg gerne give udtryk for, at jeg forventer da virkelig, at det også vil komme til udtryk her, således at de bestemmelser, som vi vel alle sammen ønsker, fremgår af kommissionens betænkning.

Socialdemokratiets ændringsforslag om at bygge opsigelseslønnen oven i de foreslåede opsigelsesvarsler mener jeg også at måtte afvise. Jeg synes, at der i ministerens forslag allerede ligger en væsentlig forbedring for de noget ældre funktionærer ved opsigelse, og vil ikke kunne gå videre. Man skal jo ikke glemme, at der i den anden ende findes et erhvervsliv, hvis muligheder og vilkår ingen

er tjent med at overse. Opsigelse af medarbejdere, der har været beskæftiget i en virksomhed i længere tid, ja, også i kortere tid, er som hovedregel begrundet i virksomhedens forhold.

Med hensyn til den omvendte bevisbyrde ved usaglige opsigelser må jeg her sige, at jeg har haft en hel del sympati for et afskedigelsesnævn, men må i dag indrømme, ikke mindst på baggrund af justitsministeriets argumentation, at jeg ikke kan gå ind for den foreslåede ændring af den omvendte bevisbyrde. Det er jo alene det, socialdemokratiets ændringsforslag går ud på. Når jeg nævner spørgsmålet om et afskedigelsesnævn, er det, fordi det ved første behandling blev fremdraget, og det er da også blevet diskuteret i udvalget, uden at nogen har fundet anledning til at stille ændringsforslag. Som sagt er jeg også, ikke mindst af justitsministeriets argumentation, blevet overbevist om, at den stilling, som vi i dag tager hertil, er den rigtige.

En lang række af de andre ændringsforslag skal jeg ikke føje meget til. Om 120 dages reglen og om den større mulighed for efterløn til efterladte finder jeg det rigtigt at sige, at dette ser jeg som et mere alment problem for befolkningen, og jeg finder, at dette må løses i forbindelse med socialreformen. Det fremgår jo af kommissionens første betænkning om det sociale tryghedssystemets struktur og dagpenge, at kommissionen peger på den løsning, at de her omhandlede får ret til dagpenge, således at arbejdsgiverens forpligtelse til at udrede sygeløn ned sættes tilsvarende. Reglerne må tages op i forbindelse hermed. En eventuel forbedring af de efterladedes økonomiske sikring ser jeg også i en mere almen sammenhæng og finder, at problemet må løses i forbindelse med socialreformen.

Med hensyn til forskudsprovision, konkurrenceklausulbestemmelser osv. vil jeg henvise til de bemærkninger, der er gjort i betænkningen.

Jeg skal da indrømme, at ministerens lovforslag ikke er særlig revolutionerende, men det løser eller bedrer på det alvorlige problem, der kan opstå for de ikke helt unge funktionærer, og det er det, der har været hovedsigtet med det forslag om ændring af funktionærloven, vi her behandler. Der skal ikke lægges skjul på, at vi fra venstres side heller